

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKROŽNO SODIŠČE V LJUBLJANI

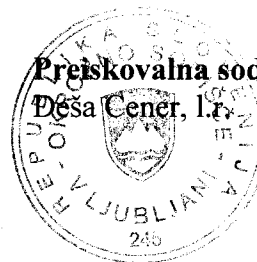
PREISKOVALNI ODDELEK

Opr. št.: I Kpr 12880/2015

Datum: 24.5.2016

obd. Anton Krkovič
ošk. kot tožilka Emilija Mrlak
zag. obd. Antona Krkoviča, odv. Jože Hribernik

V kazenski zadevi zoper obd. Antona Krkoviča, zaradi dveh kaznivih dejanja po 1. točki II. odstavka 46. člena Kazenskega zakonika SRS (KZ SRS), v zvezi z 22. členom Kazenskega zakonika SFR Jugoslavije (KZ SFRJ), v zvezi s 7. členom Kazenskega zakonika (KZ-1B), je bil dne 17.5.2016, v zvezi z dopolnitvijo zahteve za preiskavo oškodovanke kot tožilke, Emilije Mrlak, narok za zaslišanje obd. Antona Krkoviča zvočno sneman, zato vam v prilogi pošiljamo prepis zapisnika o njegovem zaslišanju.

Po odredbi sodnika-če
Podpis pristojne
sodne osebe:

AMEIN

Priloge: kot zgoraj

Opr.št. I Kpr 12880/2015

Z A P I S N I K O ZASLIŠANJU OBDOŽENCA

sestavljen dne 17.5.2016 pri Okrožnem sodišču v Ljubljani, v kazenski zadevi zoper obd. Antona Krkoviča, zaradi dveh kaznivih dejanja po 1. točki II. odstavka 46. člena Kazenskega zakonika SRS (KZ SRS), v zvezi z 22. členom Kazenskega zakonika SFR Jugoslavije (KZ SFRJ), v zvezi s 7. členom Kazenskega zakonika (KZ-1B)

NAVZOČI:

Preiskovalna sodnica: Deša Cener

Zapisnikarica: Nina Anžin

Oškodovanka kot tožilka: Emilija Mrlak

Pooblaščenec oškodovanke kot tožilke:

Zagovornik: odv. Jože Hribernik iz Odv. pisarne Hribernik, Brezinščak, Ljubljana, pooblastilo v spisu

Zaslišanju prisostvuje še:

Pričeto ob 12.30 uri.

Na postavljena vprašanja obdolženec navaja osebne podatke:

osebno ime (vzdevek): ANTON KRKOVIČ, vsi podatki na l. št. 45, brez dostavka

osebno ime staršev:

prejšnje osebno ime, če je bilo spremenjeno:

datum in kraj rojstva:

naslov stalnega bivališča:

naslov začasnega bivališča:

EMŠO:

narodnost:

državljanstvo:

poklic (delo, ki ga opravlja):

zaposlen-a pri:

družinske razmere:

ali je pismen:

katere šole ima končane:

osebni dohodek in premoženjske razmere:

ali je že bil obsojen, kdaj in za kaj:

ali je in kdaj je izrečeno kazen prestal:

ali teče zoper njega postopek za kakšno drugo kaznivo dejanje, za katero in pri katerem sodišču:

Sodnica pouči obdolženca, da mora na vsako vabilo priti in takoj sporočiti vsako spremembo naslova ali nameravano spremembo bivališča ter ga opozori na posledice, če tako ne bi ravnal.

Obdolžencu se pove, da bo zaslišan v zvezi z dopolnitvijo zahteve z preiskavo, vložene po oškodovanki kot tožilki Emiliji Mrlak, z dne 4.4.2016, vloženi pri tem sodišču dne 7.4.2016.

Obdolžencu se pove, česa je obdolžen in kaj je podlaga za obdolžitve, da se ni dolžan zagovarjati in tudi ne odgovarjati na vprašanja, da v zagovoru ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivde ter da ima pravico vzeti si zagovornika, ki je lahko navzoč pri njegovem zaslišanju, če pa si po svojih gmotnih razmerah sam ne more plačati zagovornika, lahko po vložitvi obtožnice zahteva, da se mu postavi zagovornik po uradni dolžnosti na stroške države.

Po danih pojasnilih in pravnih poukih obdolženec izjavi, da je razumel, česa je osumljen in tudi vsa opozorila glede svojih pravic in obveznosti po določbah ZKP, da se ne odpoveduje pravici, vzeti si zagovornika in sicer si je za zagovornika izbral odv. Jožeta Hribernika iz Ljubljane, pooblastilo v spisu. Obd. izjavi, da **se bo** zagovarjal v zvezi z dopolnitvijo zahteve za preiskavo, in sicer v navzočnosti pooblaščenega zagovornika odv. Jožeta Hribernika.

.....

Sodnica, skladno z določilom člena 84 ZKP, odredi, da se preiskovalno dejanje, zaslihanje obdolženca, posname z ustreznimi tehničnimi sredstvi za zvočno snemanje, o čemer se poprej obvesti zaslišanca, obd. Antona Krkoviča ter vse zgoraj navedene navzoče.

Snemanje se prične ob 12.36 uri.

Sodnica: Izvolite prosim.

Zagovornik: Glede na navedbe, gospod Krkovič, da bi naj vedel, da gospod Anton Mrlak se dogovarja za prestop v Slovensko teritorialno obrambo, ali ste bili s tem seznanjeni?

Obdolženi: Nikoli, za ime Toni Mrlak sem prvič slišal takrat, ko sem zahteval povsem po moji poveljniški, uradni pristojnosti in tudi dolžnosti iz okoliščin sestrelitve, čimbolj konkreten podatek. In v tem podatku prvem, je se kmalu pojavilo tudi ime pilota in kopilota. In izpovem tudi naslednje, jaz sem seveda, ko sem izvedel, da je, jaz nisem vedel, kdo je Toni Mrlak. Jaz sem samo, je pa ob tem hitro prišla informacija, da bi to naj bil celo v nekem sorodstvenem razmerju z enim mojih vodilnih ljudi iz projekta manevrske strukture narodne zaščite, ker gre za projekt, ki je nastajal, je bil zasnovan ravno na današnji dan, zato malo boli ta simbolika današnjega dne, da sem klican na sodišče, ampak ne gospa, niste vi, nimate nič s tem, saj vem, ampak pač razumite tudi mene. Neroden dan, zelo, izbran za to zadevo in provocira ljudi. No, to je samo medklic. No in ko sem izvedel, da je v sorodstvenem razmerju z gospodom Elom Rijavcem, jaz sem takrat dal nalogo, da naj Elo Rijavec čimprej pride do mene. Veste, morate, moramo se, da bi bolje razumeli, nekoliko vživeti v okoliščine vojne in jaz sem to razumel, mene to pravzaprav, kot vojaka, nič kaj dosti, povem, ni prizadelo, ker me ne sme, kajti vsakdo, jaz in vsak človek, ki je bil v vojni na eni in na drugi strani, na žalost, vsak je nekomu oče, vsak je nekomu sin, vsakdo je nekomu stric in tako dalje. In, če bi se s tem človek na mojem mestu preveč ukvarjal, upam, da me razumete, čeprav ste civili, da to profesionallec ne sme početi, skratka. Če to počne, potem te dolžnosti ne more opravljati. Ampak kljub temu sem ta poziv dal Elu Rijavcu, naj čim prej pride na moje poveljniško mesto, ki je bilo takrat na Gregorčičevi ulici v Ljubljani, kajti moja naloga, moje brigade in

mene primarna naloga, nad vse, je bila zavarovanje glave komaj rojene slovenske države, torej političnega vodstva in vojaškega vodstva Slovenije. No in Elo Rijavec se je v zelo kratkem času oglasil pri meni, torej mogoče v eni uri, se je oglasil pri meni na Gregorčičevi. Jaz sem to okoliščino preveril nazadnje, to je bilo na seji za obrambo, izredni seji za obrambo, ki je bila posvečena temu vprašanju in sva zunaj natančno rekonstruirala vsa vprašanja, tudi pozneje lahko povem, kaj je on sam rekel o gospe Mrlakovi, ki pač to počne, če bo to zanimivo, no in spomnila sva se tega trenutka. Veste kaj je Elo Rijavec meni takrat rekel, kaj sem jaz rekel, to pa samo zaradi tega, kajti nič ni vedel, koliko časa bo vojna trajala in bal sem se vsake stvari, ki bi med nami vzpostavila, bom rekel neko razmerje razrahljanih odnosov. Normalno, če ti, to so bile prve žrtve, a veste, to je soočenje face to face z vojno, to so čisto posebne okoliščine. Daleč od tega, da je bilo to meni ljubo dejanje. No in ko sem mu povedal, sem rekel Elo preprosto, imam podatek, prvi helikopter smo sestrelili, danes celo slišim, da je bil to drugi, pred mano, pred tem je bil celo eden sestreljen na Igu, ki naj bi imel nalogo skupaj še z dvema dejstvovati na učni center. In sem rekel Elo, lej, raje povem direktno v oči, to pa to se je zgodilo, kaj misliš o tem. In rekel mi je stavek: Tone, če mi še enkrat to rečeš, te nočem poznati več. Tudi on je bil v vojni, tudi on je imel možnost, kot vsi drugi, da bi na našo stran prišli, pa pač tega ni naredil. To je ta zgodba, ki, če jo osvetlim, sam neposredni trenutek po sestrelitvi helikopterja v odnosu na Tonija Mrlaka, torej jaz nikoli tega prej imena slišal nisem, meni nikdar nihče ni rekel karkoli o tem, kar se pač te subsidiarni tožilci razpisujejo tu in tako dalje, to je za mene ena kopica, pa bom zelo nežen, torej novosti, **čeprav bi kar rekel to, kar čutim, kopica enih izmišljotin in politično zlovešnih insinujacij. Toliko o tem.**

Zagovornik: V zvezi s tem bi, ker se je govorilo, da bi lahko vedeli ali da ste vedeli, da je v tem helikopterju pokojni Mrlak, pa bi rad opozoril sodišče na samo ovadbo, stran 19, kjer so oni zapisali, ne mi, da so tik pred poletom je prišlo do spremembe, ker je bil Stamenković, ki bi moral voziti ta helikopter, klican v poveljstvo kasarne Šentvid in ga je potem moral zamenjati Mrlak. Vprašanje pa je, kako bi vi gospod Krkovič lahko vedeli, da je Mrlak bil od Stamenkovića pozvan, da stopi namesto njena notri? Ali bi vas kdo o tem obvestil?

Obdolženi: Poglejte, vedno znova ponavljam, da je meni seveda težko odgovarjati na vprašanja ljudem, kjer pristopate, tako dela sodišče, jaz to razumem, ampak to je tako zahtevno strokovno vprašanje, da bi bilo fajn, da bi bil tukaj še nekdo iz stroke, torej če bomo nadaljevali lepo prosim, da se nam s komerkoli sooča strokovno, ampak bom kljub temu pojasnil. Torej ni niti minimalne možnosti, da bi vedel, gospa sodnica, niti minimalne možnosti. Kakšne okoliščine so pač bile takrat, ne? Ukaz, ki ga danes mi vlagamo kot dodatni dokaz, ga ima gospod odvetnik to v roki tukaj, ne, še dodatno podkrepi, da je bila situacija takšna, še zlasti pri meni, ker sem varoval, ponavljam strokovno, strokovni princip, ne morem drugače razložiti tega kralja na šahovnici, če si ponazorimo po sistemu, ki je v doktrini opisan v Sloveniji, Nemčiji, Franciji in Ameriki isto. Kot sistem koncentrične krožne obrambe. Če bi imel tu listek, bi narisal in bi vsak laik me razumel, kako to strokovno poteka. Ni težko razumeti. No in jaz sem bil odgovoren za prvi krog okoli kralja, prvi koncentrični krog in prvi koncentrični sektor. Kako vojske delujejo, delujemo, tako, da bi vsakdo moral, sicer to v praksi čisto tako ne poteka, ampak če bi stvari res dobro razumeli, vsakdo bi se moral zavedati, da je kralj na šahovnici v Ljubljani v tem primeru bil, pozneje smo ga tudi selili kam drugam, pa je isti princip veljal, da ne bi smel spuščati nikogar v center, kajti toliko pa poznamo, šah znamo vsi toliko igrati, da vemo, ko kralj pade, pade igra in jaz sem bil zadolžen s svojo brigado za to, da se to ne zgodi. Poglejte, pričakovati kakorkoli, da vsled

ukazov, ki je tako eksplicitno jasen, da ga bomo danes vam še dodatno dali, podpisan s strani dveh ministrov, meni neposredno podrejenega načelnika general štaba, ki govori, sestrelite vse helikopterje, boste videla, kaj piše notri, dobili smo ga v arhivu, torej in tudi, če to ne bi tako pisalo, če imaš takšno dolžnost, tukaj ni preprosto šanse, se predvsem sprašujem, zakaj je ta človek letel v ta sektor. Saj ja, kot šolan oficir, akademsko šolan vojak, kapetan prvega razreda, to je stopnja tik pred, če prevedem v civilno sfero, podiplomsko stopnjo, človek, ki po vojaških kriterijih vodi formacije, v pehota tam do petsto ljudi in takšen človek, da bi letel v sektor, kjer mora biti sestreljen, ali drugače bom še povedal, ker govorim to tudi na vseh teh mogočih tiskovkah in cirkusu, ki se dogaja, če ga ne bi jaz sestrelil, bi morali pristojni nujno sestreliti mene, gospa sodnica.

Sodnica: To ste že zadnjič povedali.

Obdolženi: Ja, ampak povem, poglejte, tako pač je to. Če me nekdo hoče razumeti, me bo razumel in še enkrat, jaz nimam nič z Merlakom, lepo vas prosim, jaz nisem vedel, tudi spraševal nisem. Lahko me vprašate, zakaj sem neposredno vodil, ker se od mene hoče ves čas neka politična igra, da bi jaz izpostavil strelce. To so hude in nevarne stvari, jaz jih nikoli ne bom izpostavil, jaz se nikoli nisem skrival za kakršnokoli odgovornostjo mojih oficirjev, mojih vojakov. Jaz sem ukazal in samo zaradi okoliščin, specifičnih, ki so bile in jih lahko opišem, neposredno vodil to sestrelitev. Meni danes ni ljuba, takrat je bila pa nujna in profesionalno sem izvedel in na tem nisem, zaradi tega jaz spal praktično ne eno noč slabo, **ker sem jo seveda stokrat spustil čez svoja čutila. Tudi to bi bilo potrebno upoštevati, kaj se z mano dogaja, pri tem, kaj se danes dogaja, ampak to njim ni mar. Govorim jaz o množini, boste videla potem zakaj, ne gospe.** gospa je samo prevzela to vlogo. To je korpus familija, bom pozneje razložil, kaj je to. Tako to izgleda, torej jaz Mrlaka nisem streljal, jaz nimam z Mrlakom nič.

Zagovornik: Je to gospod Krkovič ta ukaz?

Obdolženi: To je ta ukaz, ki sem ga jaz bil dolžan upoštevati.

Sodnica: Vlagate v spis?

Zagovornik: Vlagamo v spis.

Obdolženi: Če ga samo pokomentiram. Podpis je treh, slovenski sitem, torej obramba varnosti, je bil enovit in načelovala mu je republiška koordinacijska skupina z vso pristojnostjo. Seveda je nad sabo imela tudi predsedstvo vrhovnega poveljnika, ampak to je bila relacija višja. Direktno meni so pa tukaj ukazovali in oni vsi trije so podpisani eksplicitno, da moramo sestreliti vse helikopterje, kar pomeni vse, razen tistih, se opravičujem, ki so zaščiteni z mednarodno konvencijo in jaz nisem kršil nobeno mednarodno vojno pravo. Se mi pa želi v novem, tako jaz prepoznavam sodnica, če lahko povem, prepoznavam to, kar sem prebral, da se mi hoče, seveda sedaj s popravkom, očitno so nas dobro poslušali na odboru za obrambo pa še kje drugje in modificirali, vojaško povem, torej gre za strateško korekcijo smeri. Sedaj se mi podtika celo še, da sem kršil, tako jaz razumem to, torej mednarodno humanitarno pravo, ker naj bi jaz celo s tem svojim dejanjem ogrožal civiliste. Poglejte, takoj povem, da se ne bom izgubil v rdeči niti, veste, to je ta zlovešča politična igra, ki se danes dogaja čez moja ramena. Torej, tu so se, te, ki to pišejo, zamenjali

napadalca in branilca, torej jaz sem ogrožal civilno prebivalstvo. En Popov, ki je razrušil pol Radgone, direktno z ukazom mitraljiral novinarje, pobijal, ki so ga slikali njegovo početje, razrušil enih stanovanj, sakralne objekte, gospa, je pa oproščen. To je noro, to je noro. Torej, jaz nisem ogrožal civilnega prebivalstva in zakaj sem želel imeti takšno kontrolo, čisto neobičajno, pod mojim poveljstvom je delovalo 1.013 ljudi in da sem jaz hotel sestreliti, to je v vojaški zgodovini redkost. Komandant brigade direktno preko posadke, ki je ne bom nikoli povedal, ker ne bom ljudi spravljaj, da bodo v njihovem imenu, še z njimi opletali, dovolj z mano opletajo, jaz sem odgovoren in ključen, če bo treba biti kriv, ampak jaz nisem kriv, torej vodil sestrelitev tega in kako je to izgledalo, naj povem. Seveda, ko sem dobil obvestilo, da leti v sektor mojega, v moje pristojnosti, torej vse se je dogajalo v minutah, danes insinuira, da bi jaz moral dobiti dovoljenje predsedstva itd., lepo vas prosim, se smejim, da komandantu enote, ki je zadolžen za to, je v minutah treba se odločiti, bom sestrelil ali ne bom. Govori se, da je bil neoborožen helikopter, to je norost. In štirikrat navedeno v prvi obtožnici, da je pa izvidniški. Zopet sem tu, ko bi rabil sogovornika v stroki, da bi me nekdo dobro razumel. Izvidniški helikopter je najnevarnejše sredstvo, najnevarnejše bojno sredstvo za sektor, ki sem ga jaz varoval. Kajti on poišče in določi cilj, delujejo pa iz razdalje. Tako je umrl general Dodajev v Čečeniji, samo treba je stroko razumeti. Izvidništvo jasno pove že, kaj pride, to je vohun, to je oblika vohunjenja, pregleda položaja. To, da je vozil kruh in se prikazuje humanitarnost tega dejanja, to sploh ni res. V vojni stvari tako ne zgedajo. Nekdo, ki oskrbuje by the way poleg ostalih nalog enote, kot jih je baje imel, jaz to ne vem, jaz to berem, da je imel pač nalogo, noro, da je s svežim kruhom iz Ljubljane natovoril, torej nekje na Kodeljevem in to je žalostna zgodba polkovnika Mihe Butare, žalostna zgodba mojega kriks kamerada bom rekel, prvič, da je bil totalno nesposoben človek in ta helikopter, ko je pristal na Kodeljevem, zakaj ga pa ni zavzel, zakaj pa ni Toni Mrlak, ki je imel namen pobegniti, pobegnil, tu ni nič jasno. Zaklenil bi preprosto in odšel, saj je pristal, ampak otovorili so ga baje s kruhom, ta kruh, sveži, sveže žemljice, je peljal pa enotam, ki so iz Vrhnike šle na Brnik in pobijale, pobijale direktno, pobijale tuje novinarje. In to je vloga oskrbovanja, to je vojna naloga, veste pustiti enoto na bojišču, da je lačna in žejna, to ni humanitarno anti dejanje, to je taktika, to je uspeh, je treba zadeve gledat skozi vojne razmere, ne pa skozi današnje razmere in ljudi „plavšat“. Najlažje je reči, Krkovič je morilec, pa po gimnaziji učitelji razširjati, jaz ne morem predavati na gimnaziji, a sedaj bodo pa še morilci in prodajalci Patrij podajali, predavali pri nas. Katastrofa, kaj se dela z mano že dvajset let. Ok, oprostite. Želim pa biti razumljen.

Sodnica: Še kakšno vprašanje, gospod odvetnik.

Zagovornik: Ne, hvala, nimam več vprašanj.

Ošk. kot tožilka: Ali boste na moja vprašanja odgovarjali?

Obdolženi: Na vse gospa. Kar krenite, bova razčistila danes.

Ošk. kot tožilka: Bova razčistila, res. Midva bi lahko, če se spomnite, midva bi lahko že razčistila. Midva sva imela kar nekaj osebnih stikov, a ne.

Sodnica: Poglejte, gospa Mrlak, a se lahko prosim osredotočite na očitek iz zahteve za preiskavo.

Ošk. kot tožilka: Bom, bom, bom, se opravičujem... Direktno vprašanje, direktni odgovor.

Sodnica: Lepo prosim, ja.

Ošk. kot tožilka: Se opravičujem, tudi vam se opravičujem.

Obdolženi: Hvala.

Ošk. kot tožilka: Bom kar od začetka začela. Kakšno vojaško funkcijo ste opravljali v času oboroženega spopada med JLA in slovenskimi obrambnimi silami?

Zagovornik: Jaz mislim, da bi se morala vprašanja nanašati na dogodek...

Ošk. kot tožilka: Saj se bodo.

Zagovornik: Da ne bomo sedaj...

Obdolženi: Odgovorim. Če gospe še danes ni jasno, bil sem poveljnik, komandant specialne brigade Moris, ki je seveda uporabljala tudi druga taktično druga imena, najdete lahko naziv nekje tridesete razvojne skupine, pa še kakšno brigado boste našli. Šlo je za eno in isto stvar gospa, to je bil čas prehoda iz Jugoslavije v Slovenijo, samostojno in pač..

Ošk. kot tožilka: Hvala, saj razumem.

Obdolženi: ...tranzitno vprašanje.

Ošk. kot tožilka: Kje ste se nahajali čez dan 27.6. na prvi dan spopadov?

Obdolženi: Jaz, kje sem se nahajal?

Ošk. kot tožilka: Čez dan?

Obdolženi: 26?

Ošk. kot tožilka: Ali 27.6.?

Obdolženi: 27? Na svojem poveljniškem mestu.

Ošk. kot tožilka: In kje je to bilo, lahko poveste?

Obdolženi: Gregorčičeva ulica, Ljubljana.

Ošk. kot tožilka: Na Gregorčičevi. Kaj se je ta dan dogajalo v Ljubljani?

Zagovornik: Ja, jaz ugovarjam,...to nima veze s tem...

Sodnica: Poglejte...

Obdolženi: Čakajte gospa, ...nehajte se igrati z mano.

Ošk. kot tožilka: Poglejte...

Sodnica: Oškodovanka kot tožilka, prosim poslušajte, vi lahko sprašujete obdolženega samo v zvezi z očitanim kaznivim dejanjem.

Obdolženi: Da sem vam moža ubil, to me vprašajte.

Ošk. kot tožilka: V redu, bova prišla do tega, v redu.

Obdolženi: Jaz sem vam moža ubil, to povejte.

Ošk. kot tožilka: Ja, v redu, bom prišla, bom prišla do tega...

Obdolženi: Ajde gremo.

Zagovornik: Tam začnite, ne drugo.

Ošk. kot tožilka: Bom.

Sodnica: Samo v zvezi z očitanim kaznivim dejanjem...

Zagovornik: Ja, pa nič drugega.

Sodnica: Tako kot je navedeno v zahtevi za preiskavo, kar mu pač očitata, pa na opisan način, kako naj bi to storil. Če prosim obd. v zvezi s tem postavljate vprašanja.

Ošk. kot tožilka: Bom, bom. Sedaj moram preskočiti, bom. Samo trenutek. Mi pa lahko odgovorite, kdo vam je dal ukaz za uporabo orožja in kdaj?

Zagovornik: Saj smo predložili pismeni ukaz gospa.

Ošk. kot tožilka: A mi lahko gospod...

Obdolženi: To je vprašanje za tretji letnik vrtca, je moj odgovor.

Ošk. kot tožilka: Ali mi lahko poveste, kdo je izdal ta dokument?

Obdolženi: Poglejte si ga, gospa. Sodnica ga ima.

Ošk. kot tožilka: Ja, ga nisem videla.

Obdolženi: Ja izvolite, pogledajte si, ne bom jaz govoril. Ali lahko dam, če že od mene to zahteva?

Sodnica: Lahko.

Obdolženi: Da lastoročno dobi. Izvolite, pa kopijo naj vam naredijo.

Ošk. kot tožilka: Ja. Republiška koordinacija. Ali pa veste, kakšne pristojnosti in jaz vem, da veste, kakšne pristojnosti je imela Republiška koordinacija?

Obdolženi: Veliko bolje kot vi.

Ošk. kot tožilka: No? A mi lahko poveste, kakšne?

Obdolženi: A res? Ste pa res, ste pa res zanimiva. Jaz bom vam to odgovarjal, saj se mi ni zmešalo gospa, še do danes.

Zagovornik: Glejte, on ni bil član Republiške koordinacije, na to ne bo odgovarjal

Obdolženi: Vi vprašajte to zakaj...

Ošk. kot tožilka: Poglejte...

Obdolženi: Vprašajte, zakaj sem jaz ubil vašega moža.

Ošk. kot tožilka: Republiška koordinacija je, mi lahko poveste, kakšne pristojnosti je imela Republiška koordinacija?

Obdolženi: Kdo ste vi gospa?

Sodnica: Samo malo, samo malo....

Obdolženi: A ste vi vsaj politični strokovnjak, ste vi vojaški strokovnjak? Vi z vašo Potočnjakovo bluzite in delate panflete in razširjate po Sloveniji skupaj s Kučanom in vso vašo bando. Poglejte jo.... (obdolženi ošk. kot tožilki pokaže fotografijo), to vam je resnica.

Sodnica: Samo malo, samo malo, samo malo...

Obdolženi: Ja pa ne morem drugače, saj to počne.

Sodnica: Samo malo, samo malo...

Ošk. kot tožilka: Poglejte, to vprašanje je zelo bistveno in če mi lahko gospod na to vprašanje odgovori?

Obdolženi: Ne bom odgovoril.

Ošk. kot tožilka: Ali pa pač ne boste odgovorili?

Obdolženi: Ne bom odgovoril.

Sodnica: Ne, saj njemu ni potrebno odgovarjati, če ne želi...

Ošk. kot tožilka: Ampak potem mislim, da ne želi, ampak naj ne žali.

Zagovornik: No v redu, pogledjte, morate razumeti, da je zelo razburjen.

Obdolženi: Gospa, tako me žalite, da mi..kožo mi slačite..

Ošk. kot tožilka: Tudi mene, petindvajset let, tudi mene petindvajset let....

Obdolženi: In zato boste pristala na sodišču, jaz bom vložil za vas ovadbo gospa, jo imajo že pripravljeno.

Sodnica: Lepo prosim, dajta se umiriti

Obdolženi: Ste videla vi, kaj ste vprašala z vašo neumno glavo?

Sodnica: Lepo prosim, če se umirita, samo malo.

Zagovornik: Tone.

Obdolženi: Mislim, ne morem ostati miren.

Sodnica: ... ampak tole ni predmet tega postopka, pogledjte tole čustveno obračunavanje...

Zagovornik: Gospa sodnica, kar zaključite...

Sodnica: ...pogledjte...

Zagovornik:vse, kar je povezano s to zadevo, je jasno, ta vprašanja so povsem neumestna in nepotrebna...

Obdolženi: Na vprašanja odgovarjam samo vezano na to, zakaj sem jaz umoril vašega moža.

Ošk. kot tožilka: Zelo je vezano na to stvar.

Zagovornik: Dobro, to je vaše mnenje.

Ošk. kot tožilka: Ja.

Zagovornik: Vse je jasno.

Ošk. kot tožilka: Če mi želite, mi odgovorite, če pa ne, pa recite, ne želim odgovoriti.

Zagovornik: Pogledjte, on nima kaj pojasnjevati, kaj je stvar koordinacije. To se ve, kaj je.

Ošk. kot tožilka: Ja, saj zato, ker se ve.

Obdolženi: Saj nima pojma. Pa saj nima pojma ženska.

Sodnica: Lepo prosim, ...samo malo...

Obdolženi: Lepo prosim.

Sodnica: Ali lahko nadaljujete z vprašanji?

Ošk. kot tožilka: To se pravi, na to vprašanje mi ne želite odgovoriti?

Obdolženi: Ne.

Ošk. kot tožilka: Dobro. Ali mi boste karkoli v zvezi s koordinacijo odgovorili ali ne?

Zagovornik: Nima s koordinacijo nič.

Obdolženi: Kaj vi imate s tem? Vi meni očitate, pa dokažite.

Zagovornik: On je dobil ukaz, ki ga je izpolnil. Nimate kaj govoriti o koordinaciji. Obrnite se na, kaj jaz vem.

Obdolženi: Pa še pojma nimate, zakaj gre pri koordinaciji.

Ošk. kot tožilka: Seveda imam. Zato ker...

Obdolženi: Od kod pa veste to?

Sodnica: Lepo prosim, samo malo...

Obdolženi: A vas je Suljevič naučil? A vas je Suljevič naučil, gospa?

Sodnica: Lepo prosim, samo malo, samo malo, gospod Krkovič, prosim...

Ošk. kot tožilka: Kaj pa vam je?

Obdolženi: Boste videli, kaj mi je.

Ošk. kot tožilka: Predstavitev knjige, kaj vam pa je?

Obdolženi: Knjige? Gospa...

Sodnica: Lepo prosim, samo malo... pogledjte, to so sedaj zadeve, ki sploh ne sodijo v ta postopek.

Obdolženi: Oprostite, v politiko so dregnili, politično igro prek mojnih ramen igrajo, gospa sodnica.

Sodnica: Ampak to se tega postopka ne tiče...

Obdolženi: Potem pa nehajmo.

Zagovornik: Ja, ja.

Sodnica: Ali želite odgovarjati....

Obdolženi: Želim...

Sodnica:na vprašanja?

Obdolženi: Samo na vprašanja, vezana na umor Mrlaka.

Zagovornik: Ja, ja.

Obdolženi: Ne pa, da bom jaz njej predavanja delal tukaj, ko pojma nima.

Ošk. kot tožilka: To vprašanje je vezano in jaz ga lahko...

Sodnica: Ker rekel je, da vam ne bo odgovoril...

Ošk. kot tožilka: Da ne boste na koordinacijo...

Sodnica: ...ali lahko nadaljujemo? Ali lahko nadaljujemo z vprašanji?

Zagovornik: Pustite koordinacijo pri miru, ter se obrnite na nekaj drugega...on s koordinacijo nima nič drugega, kot da je izpolni....

Obdolženi: Povelje, ki ga imate tam.

Zagovornik: ...ukaz, ki ga je dobil, to je vse. Saj je jasno kot beli dan.

Ošk. kot tožilka: Ali, vas lahko vprašam ali pa boste odgovoril na to, ali ste vedeli, da ima samo predsedstvo, lahko nadaljujem, ali se boste tudi....

Obdolženi: Saj se vam že smejim, vi nadaljujte, jaz se vam smejim, ker veste, kot bi jaz razpravljaj sedaj o porodu na Ginekološki kliniki, ki pojma nimam. Veste kako ste smešna, gospa.

Ošk. kot tožilka: Ali veste...

Obdolženi: V kaj se spuščate?

Ošk. kot tožilka: ...da je predsedstvo Republike Slovenije kot Vrhovno poveljstvo obrambnih sil bilo edino pristojno za dajati ukaze, take ukaze? Da pa je koordinacija bila samo za koordinirati...

Zagovornik: A ko pride helikopter, naj zahteva sklic predsedstva? Ja, pa lepo vas prosim gospa.

Obdolženi: Gospa sodnica, če lahko pripomnim. Gospa ima samo še eno možnost, kar se mene tiče. Želim ji odgovarjati, samo naj me vpraša vse v zvezi z očitkom, da sem umoril njenega moža. Ko bo pa prvič načela načela...

Ošk. kot tožilka: To napeljuje na to.

Obdolženi: to viharjenje, bom pa jaz nehal odgovarjati.

Sodnica: Nehajte vpiti tukaj, ker to je sedaj že prešlo raven nekega dostojnega dialoga na sodišču...

Obdolženi: Gospa, to je dostojno.

Zagovornik: Gospa sodnica...

Sodnica: Jaz obravnavam samo to zahtevo za preiskavo in njeno dopolnitev, nič drugega me ne zanima...

Zagovornik: Tako.

Sodnica:in....

Obdolženi: Zato naj pa sprašuje...

Sodnica: Zato pa postavljajte vprašanja, če vi ne želite odgovarjati, pa jasno povejte, na to vprašanje....

Obdolženi: Prav, bom rekel prijazno.

Sodnica:ne želim odgovarjati, brez dostavkov zakaj ne...

Obdolženi: Prav.

Sodnica:pa brez vednosti...

Zagovornik: Pa končajmo, saj je stvar jasna.

Obdolženi: Prav, bom spoštoval, bom spoštoval, bom se vzdržal, skušal.

Sodnica: Ali želite še odgovarjati na kakšna vprašanja ali ne?

Obdolženi: Želim.

Zagovornik: Pa ne o koordinaciji, prosim.

Ošk. kot tožilka: Ali veste, da je tisti dan predsedstvo Republike Slovenije kot Vrhovno poveljstvo obrambnih sil Republike Slovenije, tisti dan ni izdalo povelja za bojno delovanje, temveč le za obrambo?

Obdolženi: Ne vem.

Zagovornik: Ja.

Ošk. kot tožilka: Ne veste.

Obdolženi: Ne, pustite, bom jaz odgovarjal.

Zagovornik: Ja, prav.

Ošk. kot tožilka: Ali se spomnite telefonskega klica, predno je bil sestreljen helikopter?

Obdolženi: Katerega pa?

Ošk. kot tožilka: V knjigi Janeza Janše z naslovom Premiki, je avtor zapisal, vam lahko citiram?

Obdolženi: Lahko.

Ošk. kot tožilka: „Sporočilo o helikopterskih desantih so se vrstila že naslednjo uro, mi pa še vedno nismo zadeli nobenega. Poklical sem Toneta Krkoviča. Njegova enota je imela poleg protiletalskih mitraljezov na strehah po Ljubljani tudi nekaj protiletalskih raket in ga vprašal, kaj vendar počno njegove posadke. Obljubil je, da se bo pozanimal.“ In z istega, citiram na 171 strani: „Zazvonil je special in dežurni zaščitne brigade je sporočil, da so blizu vladnega poslopja sestrelili helikopter tega tipa. Medtem se je na sredini Gregorčičeve ulice pojavil poveljnik Zaščitne brigade Tone Krkovič in z nekaj odločnimi ukazi, ki jih je bilo slišati čez pol Ljubljane, napravil je red med dežurno posadko“.

Obdolženi: To je res.

Ošk. kot tožilka: Ali se spomnite klica avtorja tega citata?

Obdolženi: Klica ne, direktno klica se ne spomnim. Spomnim se pa okoliščin in bi bile skladne s tem, kar je napisal.

Ošk. kot tožilka: Dobro. Ali se spomnite mogoče pa te vsebine, vsebine pogovora?

Sodnica: Poglejte, ali vi lahko obd. prosim sprašujete v zvezi z očitanim kaznivim dejanjem?

Ošk. kot tožilka: ...zato ker je, ali je ta klic imel pomemben vpliv na njegovo odločitev.

Zagovornik: Ukaz, ki smo ga priložili, je imel pomembno...

Obdolženi: Ni imel, veste zakaj ne, bom pa nekaj odgovoril.

Sodnica: Lepo prosim, to zaslišanje se ne bo dalo prepisati, saj je to tukaj postalo sedaj obračunavanje za vsa leta nazaj. Tega jaz....

Obdolženi: Jaz bi res odgovoril na to...

Sodnica: ...kot sodnica pač nisem dolžna poslušati tega obračunavanja. Vi imate lahko vprašanja izključno v zvezi s kaznivim dejanjem, ki mu ga očitata, vi pa odgovorite ali pa pač ne odgovorite. Vaša pravica je, da se odločite, odgovorim, ne odgovorim. Ne moremo se pa pogovarjati tukaj, saj smo na naroku na sodišču. Vi očitata kaznivo dejanje in ga zato sprašujete v zvezi s temi očitki.

Ošk. kot tožilca: To sem jaz priložila tudi dokaze.

Sodnica: Vse je zraven, saj zato pa ni potrebno.

Zagovornik: Ni potrebno to, saj se ve.

Sodnica: Ker imamo dokaze. Tukaj ste priložili vi dokumentacijo, a ne?

Zagovornik: Saj sodišče vse to ima, kar vi sprašujete.

Sodnica: Mi to vse imamo.

Obdolženi: Gospa sodnica.

Sodnica: Sedaj sprašujte naprej, če želi odgovarjati v zvezi z očitki.

Obdolženi: Tukaj bi pojasnil, čutim potrebo, da bi ji odgovoril na to. To ni vprašanje, to je branje. Poglejte, samo zakaj sem, da se bo vedelo, zakaj sem vodil sestrelitev. Ja, seveda je bila urgenca, ki je lepo opisana, da ljudje preprosto, na čem temelji, v vojni je težko začeti ubijati, to je grozno, kar govorimo danes in psihološka bariera je težava, in seveda tudi moje posadke, čeprav do njih ne bi smele take letala prihajati, bi morali tudi...Torej Burata je tukaj bil, zatajil je popolnoma, bi moral že zdavnaj sestreljevati, onemogočiti, karkoli bi naredili. Jaz sem pa to moral narediti in seveda, kako poveljnik ravna v takih okoliščinah, vam želim človeško povedati, mora ravnati. Jaz pravim nekaj, narobe je, če poveljnik vojaških enot mojega ranga, se ukvarja z ne vem, neko drobnarijo, katerokoli tam, če je pa treba poprijeti za mitraljez, ker ta mitraljez ne deluje v smeri strateških stvari. Potem pa mora in jaz sem zaradi tega se moral vključiti direktno v povezavi s posadko in voditi sestrelitev. Ker je bila psihološka bariera. Poglejte, noben drug razlog ni tu prisoten, ki je onemogočala delovanje posadkam. Potem je pa šlo, saj potem so jih par sklatili, ne.

Ošk. kot tožilca: Sedaj moram jaz res veliko spuščati. Vas lahko vprašam samo za Bogomirja Šuštarja in Jožeta Kalana, ali se vam zdita onadva nesporna osamosvojitelja?

Zagovornik: Ne.

Sodnica: To pa ni...

Obdolženi: Kakšna katastrofa.

Sodnica:to pa ni vprašanje v zvezi z očitkom.

Zagovornik: Ne, ne, ne.

Ošk. kot tožilka: V redu. Jelko Kacin je v obrambi 92. leta zapisal: „skrbno smo spremljali letenje gazel, zlasti iz Šentviške vojašnice proti Primorski in proti Toškemu čelu. Ali so vaše enote... Kje so bile razporejene vaše enote?

Sodnica: To ni...

Zagovornik: Ne, ne...

Sodnica:očitek...

Ošk. kot tožilka: ...ali so spremljale...

Sodnica: To ni očitek iz vaše zahteve za preiskavo, žal. Vi veste, kaj mu očitete, mislim, vložili ste zahtevo za preiskavo, veste kaj mu očitete in v zvezi s tem ga je treba spraševati.

Ošk. kot tožilka: Ali mi lahko poveste, kdaj ste prvič opazili helikopter, ki ste ga sestrelili?

Obdolženi: Odgovor je tak, jaz ga nisem opazil in opisal bom način, da boste vedela, ker pravite, da vam je zadnja želja vedeti zadnjo resnico, pa naj bo. Dovolite mi, gospa sodnica, 2-3 minute, ne bo dolgo trajalo. Kako je to izgledalo? Jaz sem prej namenoma želel odgovoriti na tisto vprašanje, ki sem vam ga odgovoril, upam, da ste me razumela. Prišlo je do te psihološke bariere in tu sem kot komandant enote moral neposredno ukrepati, kajti to je bilo strateškega pomena za varnost subjekta in objektov varovanja, za katere sem bil zadolžen. Zgledalo je pa tako, da boste vedeli, jaz sem to poveljstvo direktno prevzel s posadko, torej ta helikopter je bil sestreljen iz stolpnice TR3 v Ljubljani. Res je vse, kar piše, imel sem več posadk v tej okolici, glede na pomembnost naloge, in hkrati je na ta helikopter, ki ga je pilotiral vaš mož, delovala še ena posadka s protivionskim mitraljezom iz lokacije takratnega republiškega štaba, na strehi smo imeli te posadke in ta posadka je tudi delovala, samo ta pač ni zadela, ker očitno je bila večja razdalja. Torej vse, kar je bilo v bližini sektorja je delovalo, zadela ga je pa raketa iz TR3, da boste vedeli. Izgledalo je tako, da jaz nisem videl tega helikopterja, ampak sem vodil sestrelitev izza obzidja Gregorčičeve, kot ste me vprašali, kje je bilo moje poveljniško mesto, ker je princip, da vedno je poveljstvo poveljujočega, ki varuje subjekt in objekt varovanja, znotraj razporeda subjekta varovanja. To so pač strokovne doktrinarne stvari, ki jih razumite, prosim. Ja, pač bom gospe razložil, da bo to razčistila, če želi. Želim ji pomagati, ne oteževati. In seveda, mi smo dobili obvestilo.

Ošk. kot tožilka: Saj to mi je jasno.

Obdolženi: Dobro, zdaj veste in boste do konca poslušali. Jaz bom povedal enkrat in nikoli več. In, ko sem jaz dobil to obvestilo sem stopil do radijske postaje, ki je imela direktno iz mojega poveljstva zvezo s to posadko in z ljudmi, kot moraš takrat psihološko delovati, ne smeš vzpostavljati nivojev. Naj ti vaši pisci pišejo, kako zelo sem jaz bil kričač in tako naprej. Nasprotno je bilo, to je resnica, ne smeš. Moj način je vedno, v privatnem življenju, gospe in gospodje, in tudi vojaško ne drugače, zato sem imel določene izjemne uspehe. Jaz

obvladam težke situacije, sem jih sposoben in metoda, pač naravna, je pa taka, da sem našel v najresnejši situaciji tudi kanček humorja ali pa če hočete, take pristope, ki so malo blažji od tistega kričanja vojaškega in poveljevanja, tukaj je bilo to. Dobil sem, opisal vam bom, da razčistite enkrat, bili smo na zvezi s posadko, s poveljujočim v tej posadki, obvestilo je bilo, sem rekel „fantje, poveljnik brigade“, z imenom in priimkom, vedeli so, da od tu ne more nihče drugi klicati, sem rekel „zdaj bomo pa mi na zvezi“. Slišim, da je bil prvi helikopter, ker sta bila dva prej, jaz točno vem, kako je bilo, ki nista bila sestreljena in jih ni sestrelil Miha Butara, lahko, da jih tudi ni zato, ker sestreljevat v urbanem prostoru, ljudje moji, po mojih ranih praskate, ko to govorite, to tveganje prevzeti, zato sem vodil jaz. Moraš najti način, vojak si. Jaz sem tako vprašal, v šali, „fantje“, poročilo, to piše Janša, ja tudi jaz iz posadke, zakaj niste delovali, saj je povelje, zato, ker je bil prvi prenizko. Gre za karakteristike orožja, ne bom detajle. Drugi, pač bom povedal, gospa sodnica, to zgodbo bom povedal in tu bom končal verjetno, drugi pa so rekli, da je bil previsoko. Gospa, niti prvo ni res, niti drugo ni res, jaz sem to dobro vedel, res je, psihološka bariera, to je težko početi in zato sem jaz stopil na čelo poveljevanja te sestrelitve, in spremljam njegov let, brez, da bi vedel, da je notri vaš mož. Upam, da tega ne verjamete, kar vas fopajo, da sem jaz vedel, da je bil on notri. Mene ni brigalo, kdo je bil notri. Ko se je dvignil iz Kodeljevega sem želel, da mi na zvezi direktno oni, ki so imeli pregled in imeli poročila, opišejo smer, jaz sem se le v minuti ali dveh moral odločiti za sestrelitev in za točko sestrelitve. In kaj sem izbral, glejte bog, neverujoči vojak, si ga ne predstavljam, včasih moraš nekaj bogu, višji sili zaupati, jaz sem verujoč človek in bog me ima rad, ne morem pomagati. Jaz nisem lasu nikomur skrivil, ki me danes vlečete v kršitev mednarodnega humanitarnega prava, a ne, ne, nikomur lasu skrivil, sestrelil sem pa helikopter in me ni brigalo, kaj je notri. Glejte, in tako je bilo, kako sem se jaz z njimi pogovarjal: „fantje, prvi je bil nizek malo a ne, drugi je bil malo visok“, sem rekel: „kako pa tale zgleda?“, prost, miren pogovor. Ja, poročal mi je višino, jaz kot komandant enote sem moral poznati karakteristiko orožij. Bom povedal do konca gospa, pa če me boste, samo naženete me lahko ven, bom povedal in nehal s to zgodbo za mene, za vedno, gospa (ošk. kot tožilka). Mir, jaz govorim. Ja, kar poslušajte me (ošk. kot tožilka), tako je bilo. In, ko mi je te parametre dal, jaz sem zahteval višino, zahteval sem smer leta, jaz vem kako, odločil sem se, sestrelili ga bomo nad štreko. Zakaj? Vedel sem, da lahko, za koga milega, vojna je. Seveda bi lahko prišel tudi vlak, lahko bi se marsikaj zgodilo, ampak tam v tem sektorju se mi je zdelo, da je najmanjša verjetnost. Ampak glejte, končni rezultat je važen, jaz nisem nikomur nič naredil, ena ulica je zagorela, mogoče je en raufenk mal odletel, to ni bilo nič v primerjavi s tem, kaj bi se lahko zgodilo, če bi ta bojni helikopter oz. izvidniški, opravil neke svoje naloge, kakorkoli že. Torej, bila je predvidena točka sestrelitve in uspela je. Vsi strokovnjaki pravijo, danes je bil z mano strokovnjak, protiletalski, je rekel, genialno, genialno. Nikomur nismo ničesar naredili, pa vojna je bila. Torej, kaj od mene hočete? Kaj je pa tam iskal?

Ošk. kot tožilka: Je v zapisniku, da ste ga sestrelili nad progo, nad štreko ste rekli.

Obdolženi: Nič ga nismo nad progo. Sektor sem določil na tem delu.

Sodnica: Lahko samo prosim, kaj želite povedati ošk. kot tožilka?

Ošk. kot tožilka: Da je bil sestreljen nad štreko, to je proga, a ne?

Obdolženi: Ma, dajte no mir. Vse sem povedal in konec te zgodbe.

Ošk. kot tožilka: Zelo pomembno, ne smem pojasnjevati, bom vprašala. Ali se vam je zdelo pomembno, če je helikopter oborožen ali ne?

Obdolženi: Ne. Veste zakaj ne...

Ošk. kot tožilka: Ali je...

Obdolženi: Gospa odgovarjam, ne me prekinjat, ker bom samo rekel, da ne bom več odgovarjal. Poslušala se bova, sva rekla.

Ošk. kot tožilka: Ja.

Obdolženi: Zakaj ne, zato, ker morate zopet iz pozicije vojaka razumeti in vojne. V vojni, gospa, neizvidniški helikopter, štirikrat piše, da je neizvidniški, sami, potem mi pa past nastavljate, ja. V vojni, če vozi vojak bicikelj, je bicikelj bojno transportno sredstvo, to je drugače kot v miru. Torej, absolutno bojno sredstvo je bilo.

Sodnica: Ja, naprej prosim.

Ošk. kot tožilka: Ali ste opazili, da je helikopter kakorkoli bojno deloval po objektih, ki so vam bili torej dodeljeni v varovanje?

Obdolženi: Veste kaj je odgovor vam, naj se snema, takrat, ko bi to videl, da bi helikopter...

Ošk. kot tožilka: Se pravi...

Obdolženi: Mir gospa, nehal bom odgovarjati.

Sodnica: Dajte povedati zdaj do konca, prosim.

Obdolženi: Ja pustite me, če se pogovarjava. Torej, če bi jaz videl, da je helikopter deloval po objektih ali subjektih, za katere sem bil odgovoren, jaz bi takrat naredil samomor vam garantiram.

Sodnica: Naprej vprašanje prosim.

Obdolženi: Ker bi bil popolnoma neuspešen v svojem izvajanju in odgovornosti. Za boga milega, vi veste kaj govorite?

Sodnica: Imate še kakšno vprašanje?

Ošk. kot tožilka: Ali lahko potem poveste, na kakšen način vas je helikopter ogrožal?

Obdolženi: Ne bom odgovoril.

Zagovornik: Njega ne, gospa.

Sodnica: Boste še odgovarjali?

Obdolženi: Na to vprašanje ne bom odgovoril, gremo naprej. Ker je to strokovni nonsenz.

Ošk. kot tožilka: Ali mi lahko poveste, v katerem dokumentu je bila, kdo je določil to varovano linijo, kje je bilo to zapisano?

Obdolženi: Jaz kot načrtovalec sem bil jaz kot komandant brigade zadolžen za varovanje objektov in subjektov državne ravni. Jaz sem načrtoval, bila je potrjena, usklajena na republiški koordinacijski skupini in gospa celo usklajena, resno odgovarjam, s polkovnikom Butaro, ki se danes dela „francoza“ in z vami paradira okrog, kar naj počne to, jaz samo odgovarjam, tudi z njim, ki je bil odgovoren pa za drugi koncentrični sektor in pa on ni deloval...

Sodnica: Prosim, v zvezi z očitanim kaznivim dejanjem, širimo?

Ošk. kot tožilka: Saj to je.

Obdolženi: A sem odgovoril, jaz sem načrtoval in usklajeval, z....

Sodnica: Na kratko.

Ošk. kot tožilka: Kje, kje je ta dokument, kje je to zapisano?

Obdolženi: Gospa....

Ošk. kot tožilka: Ali so bili ostali tudi obveščeni?

Obdolženi: Verjetno v arhivih, verjetno, ampak jaz ne vem kje, 25 let je od takrat.

Ošk. kot tožilka: Ali so bili ostali, ostali obveščeni o teh linijah, varovanih linijah?

Obdolženi: Koga pa mislite? Kdo?

Ošk. kot tožilka: Recimo Miha Butara, ki ga omenjate?

Obdolženi: Gospa odgovarjam, resno odgovarjam, absolutno ne samo obveščen, ampak bil je dolžan biti koordiniran in z njim je bila absolutno izvršena koordinacija, jaz se tega vsega spomnim, ki je bila potrjena tudi na ravni Republiške koordinacije.

Ošk. kot tožilka: Ali je bila nasprotna stran obveščena o tej liniji?

Obdolženi: Kaj, a Jugoslovanska vojska?

Ošk. kot tožilka: Samo vprašam.

Obdolženi: Okej, ne bom odgovarjal, samo dahni moram prej, ja okej, mislim, to je noro.

Ošk. kot tožilka: Ali vam lahko preberem, Andreja Lovšina poznate, veste kdo je, a ne?

Obdolženi: Meni ga lahko berete, pa brez potrebe.

Ošk. kot tožilka: On stalno govori, da ta linija ni bila določena, to hočem reči....

Sodnica: Poglejte, pogledjte, prosim....

Obdolženi: Kaj ima to veze?

Ošk. kot tožilka: To je ena od temeljnih, eden od vzrokov, zakaj je bil helikopter sestreljen.

Obdolženi: Dobro, gremo naprej.

Ošk. kot tožilka: Ja. Šurc je v knjigi zapisal to, kar ste prej sam....

Sodnica: To....

Zagovornik: Ne,ne...

Obdolženi: Kdo pa je Šurc? Kdo je on?

Sodnica: Očitek kaznivega dejanja, v zvezi s kaznivim dejanjem ga sprašujete.

Obdolženi: Vaša priča, vaša priča, pisec romanov.

Sodnica: Vi ga zdaj sprašujete že o vseh teh okoliščinah, samo v zvezi s kaznim dejanjem, ki mu ga očitata, ga prosim sprašujete?

Zagovornik: To je za zaključiti.

Sodnica: Ja ne vem, to je odvisno, a dovolite, a lahko, mislim gospa, prosim, govorite čez mene... od obdolženega je odvisno, ali želi še odgovarjati na vaša vprašanja, torej obd., ali boste še odgovarjali na vprašanja, ali ste se odločili, da ne boste več odgovarjali na vprašanja?

Obdolženi: Lahko pojasnim, gospa sodnica?

Sodnica: Prosim, kaj želite pojasniti?

Obdolženi: Ja, samo to.

Sodnica: Mi zdaj ne obravnavamo tukaj cele zgodovine, ampak očitano kaznivo dejanje.

Obdolženi: Absolutno, ampak gospa, pa vseeno razumite me človeško. Torej, jaz danes odgovarjam, to vam naj izrečem. Veste zakaj, kaj je moj razlog, samo zato, ker me v javnosti osirajo na polno, gospa, z izjavami, da nisem si upal na njena vprašanja odgovarjati, samo zato, če ne, ne bi nič odgovarjal. Kaj naj naredim?

Sodnica: Glejte, saj zapisniki so za sodišče, ne za javnost.

Obdolženi: Ja, ne vem, če so. Pošiljajo se pa povsod, pa z mojimi osebnimi imeni. Če pa pišem jaz vašo telefonsko številko, oprostite, bom pa jutri doživel ne vem kakšno "strafngo". Kje je tukaj pravica. Moje osebne podatke pa vsi objavljajo, po vseh cajtnгах na račun vašega zapisa. Zapisnike pa dajete.

Sodnica: Ja, ampak jaz sem zapisnik dolžna pošiljati v skladu z zakonom.

Obdolženi: Ja, saj vas razumem. Samo, če je pa neumno, je pač neumno. Za mene je, da se moje osebne podatke pošilja in da jih razpošiljajo okrog, pa jih novinarji objavljajo. Kaj njih briga, kateri avto jaz vozim, pa kje stanujem, pa ne vem, kje spim.

Sodnica: Poglejte, kako, iz moje strani, s strani sodišča, to ni prišlo ven.

Zagovornik: Gospa sodnica.

Obdolženi: Zato odgovarjam, zato. Ker me prav blati, da se ne upam. Je rekel meni novinar, da je rekla gospa, ne upa si na moja vprašanja odgovarjati. Samo zato. Če ne, bi šel domov.

Sodnica: Poglejte, jaz res s tem nimam čisto nič.

Obdolženi: Ja, pa kaj hočemo. Kako boste izločeni iz tega, saj tudi po vas tolčejo.

Sodnica: Ja, pa tudi to je čisto neupravičeno, ker imam le-ta spis.

Obdolženi: Vem, vem, danes vem, kar nisem vedel še mesec dni nazaj, gospa.

Sodnica: Nimam nič pri tem osebno.

Obdolženi: Danes vem, gospa, takrat pa nisem bil čisto siguren, vam pošteno povem.

Zagovornik: Zato pa gospa sodnica, lahko predlagam, jaz mislim, da je vse jasno, tudi kot beli dan. Vse to, kar se te fantazme in vse te stvari, naj se rešujejo kje v knjigah, v časopisih, na javnih tribunah. V tem postopku se sigurno ne bodo. Predlagam, da zaključite.

Ošk. kot tožilka: Na sodišču pa ne, a ne?

Sodnica: Ali ...

Obdolženi: Poglejte, kaj govori.

Sodnica: Poglejte, tukaj ste vi čustveno zelo vznemirjeni, ampak jaz res prosim, da imamo en nivo, ki pritiče sodišču. Ošk. kot tožilka, ali imate za obdolženega še kakšno vprašanje oziroma vas, obdolženi, vprašam, ali glede na odvetnikov predlog še želite odgovarjati na vprašanja, ali ne?

Obdolženi: Želim, zato, da jo razorožim.

Sodnica: Potem pa prosim vprašanja, ki so vezana na zadevo.

Ošk. kot tožilca: Se strinjate, da je za ta dogodek pomembno, kdo je dal povelje? Samo z da ali ne?

Obdolženi: Ja seveda je, saj ga imate.

Ošk. kot tožilca: Ali mi lahko samo odgovorite da ali ne?

Obdolženi: Da. Seveda je.

Ošk. kot tožilca: Ali se vam zdi pomembno, da je bil helikopter neoborožen?

Obdolženi: Ne, absolutno nepomembno, ker....

Sodnica: Ali.....

Obdolženi: Čakajte, čakajte gospa, kaj pa sedaj, pa dovolite mi odgovor. Ja pa dovolite mi odgovor, če me sprašujete.

Sodnica: No prosim, dajte na hitro povedati.

Obdolženi: Hitro ja, ampak kljub temu kompletno. Absolutno je irelevantno, še enkrat vas gledam gospa, če bi bicikelj pripeljal jugoslovanski armadni vojak v naš sektor, bi bil ali aretiran ali ustreljen, kaj hočete od mene. To je bilo bojno sredstvo. Izvidniški helikopter z vsemi oznakami, veste, da je bojno sredstvo.

Sodnica: Še kakšno vprašanje, prosim?

Zagovornik: Vse je jasno.

Obdolženi: Stokrat povedano

Zagovornik: Ja.

Sodnica: Še kakšno vprašanje v zvezi z očitkom kaznivega dejanja, prosim?

Ošk. kot tožilca: Ali se vam zdi nenavadno, da človek, ki se je oddaljeval, bom pa tako rekla, da helikopter, ki se je oddaljeval in je bil že 1400 metrov, 1 kilometer in 400 metrov, oddaljen in je bila raketa izpuščena mu v hrbet, ali se vam zdi to, da vas je ogrožal?

Sodnica: Odgovorite na kratko, lepo prosim.

Obdolženi: Bom odgovoril. Gospa želim odgovarjati kompletno. Res, ali bom pa nehal. Ne bom se dal omejevati. Odgovor bom dal. Torej gospa me je izzvala na točki, poglejte, ki je zame edina senzibilna točka tega dopolnila. To prosim, če gremo lahko na stran, če lahko pokažem. Lahko?

Sodnica: Ja, lahko, izvolite.

Obdolženi: Poglejte, hvala bogu, čakal sem, da me to izzove. Poglejte, ne vem katera stran, ker ni oštevilčeno. Ja druga stran, bi lepo prosil, drugi odstavek na koncu. Pa bom prebral namenoma, da bo posneto. Grozljivka. Vem, kaj me sprašujete, torej prebral bom: „Dejanje osumljenca skupaj z udeležbo pri izvršitvi z neugotovljenima strelcema 30. razvojne skupine, ki je bilo storjeno na zahrbtnen način, zato ker je osumljeni ukazal, da naj sestrelijo helikopter, ki je bil neoborožen in neoborožljiv.“ Moj odgovor na prvi del vprašanja je naslednji: to je bilo bojno sredstvo, izvidniški helikopter kot bicikelj, da ne bom stokrat ponavljal, torej, to je jasno. Saj ni imel nastavkov, na katere bi jim dali rakete in ne vem, kaj bi še morali na njega dati, to je irelevantno. Grem naprej. To sta s prostim očesom, pred sestrelijo rakete zaznala tudi oba strelca, tudi, če sta, je popolnoma irelevantno, kajti bil je bojno sredstvo. Pilot in kopilot v helikopterju nista imela nobene možnosti za obraniti se izstrelkov iz stolpnice T3, na žalost gospa, res ne. Pa je popolnoma irelevantno. Prav tako sta se že oddaljevala od centra glavnega mesta. No, tukaj pa pride, bom pa nadaljeval, ker tukaj je pa nonsenz vseh nonsenzov, smeh, žalosten, z jokom vred. In sta že letela nad Rožno dolino, ne vem, kje sta letela, raketa pa je helikopter, tukaj pa je prosim moj akcent, postanite. In je helikopter zadela od zadaj v rep, čudno. Tovrstni napad na neoborožen helikopter lahko primerjamo s strelom v hrbet neoborožene in nemočne osebe. Zdaj pa pojasnilo. Torej tisti, ki vam to piše, mu povejte, naj vprašajo kakšnega iz JNA. Dobro ve, strela 2M, s katerim je bil sestreljen ta helikopter, ki ga je pilotiral agresorski pilot Milan Rak je ruske proizvodnje. Ta raketa je bila narejena za povračilne ukrepe letal. Ko izvršijo neke kakršnikoli manever v odhodu in njena baza, torej baza elektronska, deluje na principu infrardeče svetlobe, kar pomeni, da to raketo. Poslušajte me (ošk. kot tožilka), ker to privlači, privlači izvor energije in zato je helikopter in letala se streljajo od zadaj, ker bo raketa sicer ušla. Tudi ima gibljivo glavo, ona ga išče.

Sodnica: Dobro, ste zdaj pojasnili?

Obdolženi: Sem pojasnil, ampak gospa, kaj morem, kje se moram ustaviti. Groza. Da vi to primerjate in tukaj je točka, ko mi vsiljujete, da sem kršil civilno pravo, da primerjate s strelom človeka v hrbet, nemočnega. Gospa, konec.

Ošk. kot tožilka: A vi lahko meni odgovorite, da ste 100% prepričan, da ta moj mož, ki je delal od leta 1990 za državo Slovenijo, kar je veliko ljudi, a lahko vas vprašam in ko veste, da je bil tri dni že odstavljen, ker mu je bil (nerazumljivo)

Obdolženi: Kaj me posiljujete s tem, da jaz vem, jaz o Mrlaku ne vem nič.

Ošk. kot tožilka: Ali lahko rečete, da to ni bil let mogoče pa na begu?

Obdolženi: Kaj pa, če je bil javno na poti v samomor?

Ošk. kot tožilka: V samomor, na begu?

Obdolženi: Ja, vam lahko dokažem.

Sodnica: Čakajte, kaj ga sprašujete sedaj, saj to pa....

Obdolženi: Norost.

Zagovornik: To pa presega....

Sodnica: To pa so vprašanja, ki....

Ošk. kot tožilka: So vprašanja, to so vprašanja.

Sodnica: No, imate še kakšna vprašanja? A lahko še kakšna vprašanja prosim?

Zagovornik: To so take neumnosti, da to pa sploh ne morem več prenašati.

Ošk. kot tožilka: Ali mi lahko poveste na podlagi česa sta pa prišel, da je pa to samomor, da je delal samomor?

Obdolženi: Naj odgovorim. Poglejte, kajti zasedal je odbor za obrambo 6 ur do treh zjutraj. Vsi strokovnjaki danes, protiletalstva, so senzibilizirani, razumite me, vsak da svoje verzije in gospa verjemite mi, niti ena hipoteza se ne da izoblikovati za noro dejanje. Da nekdo v vojni, z bojnim helikopterjem agresorja, preleti najstrožje varovano cono, ker ga moraš sestreliti, če ne mene. Kje je logika? Kje?

Sodnica: Še kakšno vprašanje?

Ošk. kot tožilka: Pomembno je tisto, ko ste rekel, kje je letel?

Obdolženi: A res?

Sodnica: Ne razumem, vprašanje.

Obdolženi: Moja raketa ga ne bi dosegla preko razdalje 4 km. A to veste, da samo 4 km lahko dosežeš?

Sodnica: Še kakšno vprašanje?

Obdolženi: Je še kaj?

Sodnica: Poglejte, mislim, ne se tako tukaj gledati, kdo so zdaj, pogledajte,....

Ošk. kot tožilka: Sedaj vi mene, namesto da jaz vas sprašujem.

Sodnica:sodišče pri tem nima nič, res, to je to je, sedaj...

Zagovornik: Seveda ne.

Ošk. kot tožilka: Seveda, saj jaz to tudi vem, zato sem za...

Sodnica: ...če lahko samo še, če je kaj takega, ker drugače je pa to stvar drugih...

Zagovornik: Končajmo gospa sodnica, desetkrat preveč...

Obdolženi: Je, ampak ne morem..., saj se ne da...

Sodnica: Ima kdo še kakšno vprašanje? Lahko zaključimo? Bi še vi kaj želeli povedati?

Zagovornik: Končajmo...

Obdolženi: Bog ne daj, bog ne daj gospa sodnica, hitro zaključite, ker moram tudi jaz kakšno vodo kje popiti, pod nujno.

Sodnica: Imate vi kakšno, obramba, vprašanje, še? Lahko zaključimo?

Zagovornik: Ne, ne, ne.... Jaz mislim, da je bilo že vse desetkrat preveč, povedano... Zaključimo.

Snemanje se konča ob 13.27 uri.

Glede na pravico, da takoj uveljavljam povrnitev potnih stroškov za današnji prihod na sodišče in da tega kasneje ne morem več zahtevati povem, da stroškov ne priglašam.

Glede pravico do predvajanja posnetka povem, da se tej pravici odpovedujem.

Končano ob 13.27 uri.

Zapisnikarica:
Nina Anžin

Obdolženi:
Anton Krkovič

Preiskovalna sodnica:
Deša Cener

Zagovornik:
Odv. Jože Hribernik

Oškodovanka kot tožilka:
Emilija Mrlak